

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/22/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014200787
Dátum vydania rozhodnutia: 07.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200787.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: L., právne zastúpený: JUDr. Milan Klobušiak, advokát, Š. Moyzesa 7, Ružomberok, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 28. februára 2014 č.: PPZ-KA1-158-002/2014, a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S 98/2014-47 zo dňa 8. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 98/2014-47 zo dňa 8. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č. k. 5S/98/2014-47 zo dňa 08.09.2015 Krajský súd v Bratislave žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. k. PPZ-KA1-158-002/2014 zo dňa 28.02.2014 v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 447 zo dňa 13.12.2013 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci prevedenia žalobcu dňom 01.01.2014 k Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Ružomberku, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline (ďalej len „OR PZ v Ružomberku“ a „KR PZ v Žiline“) podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“), keď súčasne žalobcu dňom 30.12.2013 odvolal z doterajšej funkcie podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Zb. Ustanovenie do funkcie dňom 01.01.2014 bolo vykonané riaditeľom OR PZ v Ružomberku, KR PZ v Žiline. Rozhodnutím žalovaného bol rozklad žalobcu zamietnutý a napadnutý personálny rozkaz

potvrdený.

1.2 Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku poukázal na ustanovenie § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z., § 35 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z., § 266 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. a uviedol, že nezistil žiadne dôvody pre zrušenie predmetných rozhodnutí a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol.

1.3 Krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade vo vzťahu k námietke žalobcu ohľadne nezákonnosti jeho prevedenia Personálnym rozkazom č. 447 zo dňa 13.12.2013, pretože nedošlo k odvolaniu a následnému ustanoveniu spôsobom ako to tvrdí žalobca a s poukazom na ust. § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z., nemožno priznať úspech. Súd sa stotožnil s postupom žalovaného, že týmto personálnym rozkazom sa zákonne a v súlade s § 35 ods. 1 písm. a/ realizovalo prevedenie žalobcu zo zrušenej funkcie vedúceho oddelenia všeobecnej kriminality odboru kriminálnej polície OR PZ v Ružomberku, KR PZ v Žiline dňom 01.01.2014. Tomuto predchádzalo ku dňu 31.12.2013 jeho odvolanie z doterajšej funkcie (§ 35 ods. 9) tým istým personálnym rozkazom a toto bolo vykonané na to oprávnenou osobou - riaditeľom KR PZ v Žiline (čl. 4 ods. 4 písm. e/ bod 2 Nariadenia). Zároveň samostatným Personálnym rozkazom č. 133 zo dňa 16.12.2013 dňom 01.01.2014 bol žalobca podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovený do funkcie vyšetrovateľa. Obidva personálne rozkazy boli doručené žalobcovi pred účinnosťou tam uvádzaných zmien dňa 18.12.2013. Tomuto predchádzal pohovor vykonaný so žalobcom dňa 09.12.2013 a prejednanie so ZO OZP č. 972-1 Ružomberok. Krajský súd sa potom nestotožnil s námietkou žalobcu, že Personálnym rozkazom č. 447 bol len prevedený zo zrušenej funkcie na novovytvorenú bez predchádzajúceho odvolania a ustanovenia do novej funkcie. Uvedený postup súd považuje za súladný so zákonom a vykonaný i v legitímnom časovom postupe (odvolanie, prevedenie, ustanovenie). V danom prípade bola zachovaná zákonná požiadavka premietnutá do konštantnej judikatúry NS SR a to, že žiaden príslušník PZ nemôže byť ani jeden deň nezaradený na určitom reálnom tabuľkovom mieste a ani nemôže byť zaradený na zrušenom mieste (bližšie pozri napr. rozsudok NS SR vo veci sp. zn. 1Sžo 264/2011-9 zo dňa 15.03.2011).

2.

2.1 Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

2.2 V podanom odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu nie je odôvodnené v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Je názoru, že okrem opisu písomných prejavov účastníkov a citácie niektorých právnych predpisov obsahuje v závere len veľmi stručné odôvodnenie, z ktorého nie je možné jednoznačne ustáliť dôvod, prečo súd žalobu zamietol. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je aj odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia, porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa mu ako účastníkovi konania, okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, odňala aj možnosť náležite, skutkovo i právne argumentovať proti napadnutému rozhodnutiu súdu v rámci odvolania.

2.3 Je názoru, že súd mu takýmto spôsobom odňal možnosť konať pred súdom (ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a/ a ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p.).

2.4 Poukázal, že Personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. 447 zo dňa 13.12.2013 bol porušený zákon č. 73/1998 Zb. v ust. § 35 ods. 9, pretože personálnym rozkazom č. 447 zo dňa 13.12.2013 mal byť dňom 1. januára 2014 prevedený k Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Ružomberku, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline a súčasne bol odvolaný z doterajšej funkcie, pričom takýto postup nemá oporu v zákone, pretože zákon výslovne určuje spôsob prevedenia tak, že tento úkon sa skladá z dvoch rozhodnutí - odvolania a ustanovenia. Preto ho nemohol príslušný nadriadený rozhodnutím „prevádzať“. V kompetencii riaditeľa Krajského

riaditeľstva Policajného zboru v Žiline bolo len odvolať žalobcu z funkcie a nie „prevádzať“ ho ku Policajnému riaditeľstvu k Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Ružomberku, kde aj tak už bol funkčne zaradený. Zákon takýto postup nepozná a preto je takýto postup nezákonný, odporujúci ust. § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Zb. Riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline nemá právomoc „prevádzať“ príslušníkov policajného zboru, má právomoc ich odvolať. Zákon je postavený tak, že prevedenie je právnym následkom odvolania a ustanovenia (príp. vymenovania) Nedostatok právomoci je tak závažným nedostatkom, že na takéto rozhodnutie musia orgány verejnej moci hľadieť z úradnej povinnosti tak, ako keby vôbec nebolo vydané. Platí to bez ohľadu na to, či takéto rozhodnutie odvolací orgán potvrdil. Takéto rozhodnutie je paaktom a na paakty sa prihliada z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, či sa jedná o paakt správneho, súdneho alebo iného orgánu.

2.5 Personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. 447 zo dňa 13.12.2013 bol porušený zákon č. 171/1993 Zb. v ust. § 6 ods. 1, pretože Personálnym rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky číslo 331 zo dňa 11.12.2013 bol zrušený celý odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku, vrátane všetkých jeho oddelení, teda oddelenia všeobecnej kriminality, oddelenia ekonomickej kriminality a oddelenia pátrania a výjazdov, vrátane všetkých funkcií oddelení a bol zriadený nový odbor kriminálnej polície, s novými oddeleniami a funkciami. Preto sa rozkaz ministra uvedený v bode 2. uvedeného personálneho rozkazu, ktorým minister uložil svojim podriadeným zabezpečiť realizáciu mal vykonať tak, že príslušný nadriadený odvolá všetkých policajtov zastávajúcich funkcie v zrušenom odbore a v jeho zrušených oddeleniach a príslušný vedúci ustanoví do nových funkcií všetkých týchto odvolaných policajtov. Teda konkrétne malo byť odvolaných 40 policajtov a do nových funkcií ustanovených 38 policajtov. Riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Žiline tak nekonal. Odvolal zo svojich funkcií len 10 policajtov a len niektorých z týchto 10 policajtov riaditeľ Okresného riaditeľstva PZ ustanovil do nových funkcií novovzniknutých oddelení nového odboru kriminálnej polície. Ostatní policajti pracujú v novovytvorených oddeleniach, ale funkčne sú stále zaradení na pozíciách, rozkazom ministra vnútra, zrušených oddelení. Preto je zrejmé, že podriadení rozkaz ministra nespĺnili, prípadne splnili vadne.

2.6 Žalobca mal byť podľa Personálneho rozkazu Ministra vnútra č. 313/2013 zo dňa 10.11.2013 prevedený do funkcie vedúceho operatívneho oddelenia (ID 27785) a vedúci oddelenia ekonomickej kriminality mal byť prevedený na funkciu vedúceho oddelenia pátrania a KTČ (ID 27792). To je z uvedeného personálneho rozkazu ministra zrejmé.

2.7 O organizačnej zmene rozhodol Minister vnútra Slovenskej republiky personálnym rozkazom, v ktorom okrem iného zrušil žalobcom zastavanú funkciu a súčasne určil jeho ďalšie funkčné pôsobenie ako vedúceho operatívneho oddelenia. To je v personálnom rozkaze ministra výslovne uvedené. V uvedenom personálnom rozkaze súčasne uložil minister svojim podriadeným tento personálny rozkaz vykonať. Teda nie prevádzať iné personálne alebo organizačné zmeny, ale rozkaz Ministra vnútra SR vykonať.

Potom v rámci svojich kompetencií boli povinní

- riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline odvolať žalobcu z dovtedajšej funkcie,
- riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku ustanoviť žalobcu do funkcie vedúceho operatívneho oddelenia. Namiesto toho žalobcu
- riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline previedol žalobcu k Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Ružomberku a súčasne ho odvolal z dovtedajšej funkcie
- riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku ho ustanovil do funkcie vyšetrovateľa oddelenia vyšetrovania.

Podľa žalobcu uvedení funkcionári vykonali vo vzťahu k jeho osobe svoju právomoc v rozpore s rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky.

3.

3.1 Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok zrušenie napadnutého rozsudku, ale iba

opakovane poukazuje na nesprávne zistený skutkový stav. Poukazuje, že podľa judikatúry Ústavného súdu SR úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Ďalej poukazuje, že súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec v žalobe vymedzeným. Ide o zásadu *index ne eat petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. a súd musí túto zásadu aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť podaného rozhodnutia. Výnimku z tejto zásady predstavujú veci v ktorých súd zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či žaloba takýto nedostatok rozhodnutia namieta (§ 250j ods. 3 O.s.p.).

3.2 Je názoru, že rozhodnutie krajského súdu je v dostatočnom rozsahu odôvodnené, prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a navrhuje rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

4.2 Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach ako aj povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.3 Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p. podľa ustanovenia tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú nadobudlo právoplatnosť.

4.4 Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

4.5 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.6 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia. Prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.7 Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR opravný prostriedok nie je prípustný.

4.8 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

4.9 Podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia.

4.10 Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt v prípravnej štátnej službe sa prevedie na inú funkciu, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu z dôvodov podľa ods. 1 písm. a/ a f/.

4.11 Podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. policajtom, ktorý bol prevedený na inú funkciu alebo preložený na inú funkciu z dôvodov podľa ods. 1 písm. a/ alebo b/ patrí doterajší služobný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie.

4.12 Podľa § 266 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie sa oznamuje policajtom vyhlásením alebo doručením.

5.

5.1 Najvyšší súd z pripojeného administratívneho ako aj súdneho spisu zistil, že základom pre personálne konanie vo veci žalobcu bol Personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 331 zo dňa 11.12.2013, ktorým pre účely zabezpečenia kvalitnejšieho a efektívnejšieho výkonu služby na Prezídiu Policajného zboru, Krajských riaditeľstvách Policajného zboru a Centra podpory Bratislava boli dňom 01.01.2014, na v bode I tohto Personálneho rozkazu vypočítaných pracoviskách vykonávané organizačné a systemizačné zmeny v tabuľke zloženia a počtov, medzi nimi i na Krajskom riaditeľstve PZ v Žiline.

5.2 V bode II Personálneho rozkazu minister vnútra uložil generálnym riaditeľom, riaditeľom a vedúcim dotknutých pracovísk zabezpečiť jeho realizáciu. Personálny rozkaz bol v prípade žalobcu premietnutý do Personálneho rozkazu riaditeľa KRPZ v Žiline č. 447 zo dňa 13.12.2013, ktorým bol žalobca podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 01.01.2014 prevedený k OR PZ v Ružomberku, KR PZ v Žiline, keď súčasne bol dňom 31.12.2013 podľa § 35 ods. 9 zákona odvolaný z doterajšej funkcie. Personálny rozkaz vydal v zmysle nariadenia MV SR č. 174/2010 (čl. 4 ods. 2 písm. e/ bod 2) na to príslušný nadriadený žalobcu, t.j. riaditeľ KR PZ v Žiline.

5.3 Administratívnym spisom je ďalej osvedčené, že žalobca vzal na vedomie uvedený personálny rozkaz dňa 13.12.2013. Vo veci organizačnej zmeny, vo vzťahu k žalobcovi, bol vykonaný pohovor dňa 09.12.2013, na ktorom bol žalobca oboznámený s plánovanou organizačnou zmenou vyplývajúcou z Personálneho rozkazu Ministra vnútra č. 313 s účinnosťou od 01.01.2014, ktorá premietnuc do pozície žalobcu znamenala zrušenie doterajšej funkcie a vytvorenie novej funkcie s rovnakou platovou triedou a inou náplňou činnosti v tom istom mieste výkonu štátnej služby. Zároveň bolo žalobcovi ponúknuté nové služobné zaradenie vyšetrovateľ PZ, oddelenie vyšetrovania OKP OR PZ v Ružomberku.

5.4 S novým zaradením žalobca vyslovil svoj nesúhlas. Uvedené bolo vykonané za súčinnosti Odborového zväzu polície SR, Základná organizácia č. 972-1 Ružomberok.

5.5 V zákonnej lehote žalobca napadol personálny rozkaz odvolaním zo dňa 30.12.2013 (v spojení s

opravou vykonanou 14.01.2013) namietajúc, že napadnutý Personálny rozkaz je v rozpore s Personálnym rozkazom MV SR č. 313 zo dňa 10.11.2013. V čom mala táto nezákonnosť spočívať žalobca neuviedol.

5.6 O odvolaní bolo rozhodnuté dňa 28.02.2014 rozhodnutím žalovaného č.: PPZ-KA1-158-002/2014, ktorým žalovaný odvolanie zamietol a Personálny rozkaz č. 447 zo dňa 13.12.2013 potvrdil. Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku č. 133 zo dňa 16.12.2013 (oznámené žalobcovi rovnako dňa 18.12.2013), bol žalobca podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 01.01.2014 ustanovený do funkcie vyšetrovateľ (27786), oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície OR PZ v Ružomberku, KR PZ v Žiline (preskúmovacie konanie prebehlo pred Krajským súdom v Žiline v samostatnom konaní sp. zn. 21S 69/2014).

6.

6.1 Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k súdnemu a pripojenému administratívneho spisu Najvyšší súd SR s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnym citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a vo svojom odôvodnení sa obmedzí iba na doplnenie svojich právnych názorov.

6.2 K námietke žalobcu ohľadom nedostatočného odôvodnenia krajského súdu Najvyšší súd SR považuje za potrebné uviesť, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z procesných práv účastníka konania, povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie vyplýva z ustanovenia § 157 ods. 2 s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa účastníkovi konania odníma možnosť na náležité, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu) podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru, je preto aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. III.ÚS 209/2004, sp. zn. III.ÚS 95/06, sp. zn. III.ÚS 260/06). Všeobecný súd nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré však jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov na obranu proti takému uplatneniu (pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV.ÚS 115/03, sp. zn. III.ÚS 60/04). Podľa judikatúry Ústavného súdu SR odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie (pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV.ÚS 112/2005, sp. zn. I.ÚS 380/08).

6.3 Túto požiadavku zdôrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“. (napríklad *Georgidas v. Grécko* z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva ale zároveň tiež pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska súdneho rozhodnutia považovaný za

rozhodujúci.

6.4 Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 257 ods. 2 O.s.p.). V prejednávanom prípade je z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu zrejmé, akými úvahami sa riadil pri utváraní záveru o skutkovom stave, prečo nepovažoval za dôvodnú právnu argumentáciu žalobcu v žalobe a prečo považoval námietky žalobcu za neopodstatnené. Preto možno považovať napadnutý rozsudok krajského súdu za dávajúci dostatočné záruky, že nebol vydaný spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces a vzhľadom na účel a úpravu správneho súdnictva nebola dôvodná ani námietka žalobcu týkajúca sa nedostatočne zisteného skutkového stavu krajským súdom.

6.5 Nesporné bolo, že žalobca bol personálnym rozkazom č. 447 prevedený podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 1. januára 2014 k OR PZ v Ružomberku, KR PZ v Žiline. Zároveň bolo rozhodnuté, že ustanovenie do funkcie dňom 1. januára 2014 vykoná riaditeľ OR PZ v Ružomberku KR PZ v Žiline. Súčasne bol dňom 31. decembra 2013 žalobca odvolaný z doterajšej funkcie podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z.

6.6 V rámci tohto konania považuje súd za nedôvodnú námietku žalobcu o nedostatku právomoci, resp. kompetencie prevádzať žalobcu riaditeľom KR PZ v Žiline, tak, ako tomu bolo v tomto predmetom prípade (personálny rozkaz č. 447/2013 z 13.12.2013). Najvyšší súd uvádza, že podľa čl. 4 ods. 2 písm. e/ bod 2 Nariadenia Ministra vnútra SR č. 174/2010 bol na prevedenie na inú funkciu príslušný riaditeľ Krajského riaditeľstva OR PZ v Žiline.

6.7 Vzhľadom na dôvod prevedenia na inú funkciu patrí žalobcovi podľa § 35 ods. 10 zákona č. 73/1998 Z. z. doterajší služobný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Vychádzajúc z uvedeného je nesporné, že odvolanie z doterajšej funkcie a prevedenie žalobcu na inú funkciu bolo vynútené nemožnosťou ďalšieho vykonávania doterajšej funkcie, pretože táto funkcia bola v dôsledku organizačných zmien zrušená. Nepochybné je aj to, že predmetné personálne opatrenie sa stalo realizáciou zámeru organizačných a systemizačných zmien v tabuľkách zloženiach a počtoch organizačnej štruktúry KR PZ v Žiline, pretože personálnym rozkazom MV SR č. 313/2013 bolo v časti II. uložené generálnym riaditeľom, riaditeľom a vedúcim, ktorí obdržia tento personálny rozkaz, aby zabezpečili jeho realizáciu. Preto je dôvodné konštatovať, že odvolanie z doterajšej funkcie a prevedenie žalobcu k OR PZ v Ružomberku, realizované napadnutým rozhodnutím sa uskutočnilo v súlade s § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. pri súčasnom dodržaní procesného postupu ustanoveného v § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z.

6.8 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že každý policajt v služobnom pomere je identifikovaný podľa čísla osobnej známky (ČOZ), konkrétne žalobcovi bolo pridelené ČOZ 288613 pri nástupe do služobného pomeru, t.j. 01.08.1995 a platí počas trvania služobného pomeru. Personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ v Ružomberku č. 225 zo dňa 30.12.2010 bol ku dňu 01.01.2011 ustanovený do funkcie všeobecnej kriminality odboru kriminálnej polície OR PZ v Ružomberku, KR PZ v Žiline. Pre túto konkrétnu funkciu je pridelené ID 27785. Priradené ID je identifikátor funkcie, nie konkrétnej osoby. Žalobca bol ustanovený do funkcie, pre ktorú je určené ID 27785 vedúceho oddelenia všeobecnej kriminality OKP OR PZ v Ružomberku k 01.01.2011 a nie k 01.08.1995. Pod označením ID je potrebné rozumieť identifikačné číslo funkcie v programe SAP, čiže z tohto vyplýva, že z ID sa vzťahuje na funkciu, nie na osobu konkrétneho policajta. SAP je integrovaný informačný systém Ministerstva vnútra SR na platforme modulov pod označením 1-36, medzi ktoré patrí napríklad účtovníctvo, výkazníctvo, mzdy, riadenie ľudských zdrojov - personalistika a pod. Personálny rozkaz Ministerstva vnútra SR č. 313/2013 neuvádza v tabuľkovej časti osobné evidenčné číslo policajta, na ktorého sa organizačná zmena priamo vzťahuje, ale určuje budúce zaradenie uvoľnenej funkcie do novej organizačnej štruktúry.

6.9 Minister vnútra vydal personálny rozkaz č. 331 z 11.12.2013, ktorým ku dňu 01.01.2014 vykonal

organizačné a systematizačné zmeny v tabuľke zloženia a počtov, ktorých realizáciou poveril v bode 2 generálnych riaditeľov, riaditeľov a vedúcich. Organizačné zmeny sa dotýkali aj KR PZ v Žiline, prílohu personálneho rozkazu tvorí tabuľka zloženia a počtov, ktorá pre OR PZ v Ružomberku ako organizačnú zložku KR PZ v Žiline stĺpec 10, zrušila všetky funkcie, ktoré do tohto dátumu existovali, medzi nimi aj funkciu vedúceho oddelenia všeobecnej kriminality odboru kriminálnej polície OR PZ v Ružomberku, ktorej bolo priradené ID 27785. Dôkaz o zrušení sa nachádza aj v predposlednom stĺpci označenom „počty“, kde je zrušenie funkcie označené 1, to znamená, že plánovaná funkcia bude ku dňu účinnosti presystemizovaná na inú organizačnú zložku. Ďalšie strana personálneho rozkazu, ktorá sa týka OR PZ v Ružomberku dokazuje - stĺpec 10, že sa nanovo zriadila nová organizačná štruktúra, čoho dôkazom je predposledný stĺpec označený „počty“, ktorý každé nové miesto označuje 1. Personálnym rozkazom Ministra vnútra č. 331 z 11.12.2013 bola doplnená organizačná štruktúra v Žiline, OR PZ v Ružomberku, oddelenie vyšetrovania o jedno miesto vyšetrovateľa. Minister vnútra v personálnom rozkaze neurčil policajtom novú funkciu, konkrétnu, ale vytvoril novú organizačnú štruktúru OR PZ v Ružomberku. V rámci organizačnej zmeny pri ktorej zanikla funkcia vedúceho oddelenia všeobecnej kriminality odboru kriminálnej polície OR PZ v Ružomberku a vznikli v rámci odboru kriminálnej polície dve nové oddelenia - operatívne oddelenie a oddelenie vyšetrovania z rozdielnymi náplňami činnosti. Bol teda rešpektovaný personálny rozkaz Ministra vnútra č. 313/2013, č. 331/2013 a riaditeľ OR PZ v Ružomberku uplatnil svoju právomoc v zmysle nariadenia Ministra vnútra č. 174/2010 s poukazom na čl. 5 písm. b/ a čl. 7 ods. 15. Okresný riaditeľ PZ v Ružomberku disponuje právomocou ustanoviť žalobcu podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. do funkcie. Teda pod označením ID je potrebné rozumieť identifikačné číslo v programe SAP. To znamená, že ID sa vzťahuje na osobu, nie na konkrétneho policajta. Personálny rozkaz Ministra vnútra č. 313/2013 a č. 331/2013 v tabuľkovej časti neuvádza osobné evidenčné číslo policajta ČOZ, na ktorého sa organizačná zmena priamo vzťahuje, ale určuje budúce zaradenie uvoľnenej funkcie do novej organizačnej štruktúry.

6.10 Na základe zisteného skutkového stavu veci, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, a teda rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/98/2014-47 zo dňa 08.09.2015 potvrdil ako vecne správny.

7.

7.1 O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo, a teda súd právo na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal.

7.2 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V tejto veci začalo odvolacie konanie pred 1. júlom 2016, preto najvyšší súd v tejto veci postupoval podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.